

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er EU-retten, navnlig artikel 31 i tredje livsforsikringsdirektiv⁽¹⁾ og artikel 15, stk. 1, i andet livsforsikringsdirektiv⁽²⁾, eventuelt sammenholdt med artikel 38 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, til hinder for en national lovgivning, i henhold til hvilken alle forbrugeroplysninger først bliver afgivet i tilslutning til en forbrugers fremsættelse af en begæring, nemlig sammen med forsikringspolice (»policemodellen«)? Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, følger der da alene heraf en ret for forbrugeren til at gøre indsigelse, dvs. til at bringe forsikringsaftalen til ophør? Kan indsigelsen om rettighedsfortabelse eller retsmisbrug være til hinder for en sådan ret?
- 2) Er det et forsikringselskab, som enten ikke har givet forbrugeren oplysninger om dennes indsigelsesret eller alene har givet denne fejlagtige oplysninger herom, forholdt at påberåbe sig rettighedsfortabelse eller retsmisbrug over for forbrugers rettigheder, som følger heraf, såsom navnlig retten til indsigelse?
- 3) Er det et forsikringselskab, som enten ikke har givet forbrugeren forbrugeroplysninger eller alene har givet denne mangelfulde eller fejlagtige forbrugeroplysninger, forholdt at påberåbe sig rettighedsfortabelse eller retsmisbrug over for forbrugers rettigheder, som følger heraf, såsom navnlig retten til indsigelse?
- 4) Er EU-retten, navnlig artikel 15, stk. 1, i andet livsforsikringsdirektiv, artikel 31 i tredje livsforsikringsdirektiv og artikel 35, stk. 1, i direktiv 2002/83⁽³⁾, eventuelt sammenholdt med artikel 38 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, til hinder for en national lovgivning eller retspraksis, hvorefter forsikringstageren — efter retsmæssig udøvelse af sin ret til at gøre indsigelse — pålægges at angive og føre bevis for størrelsen af det udbytte, som forsikringsgiveren selv har opnået? Såfremt en sådan fordeling af angivelsespligten og bevisbyrden er tilladt, kræver EU-retten, og herved navnlig effektivitetsprincippet, da, at forsikringstageren til gengæld kan forlange at modtage oplysninger eller andre lettelser fra forsikringsgivers side, der sætter den pågældende i stand til at håndhæve sine rettigheder?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/96/EØF af 10.11.1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte livsforsikringsvirksomhed og om ændring af direktiv 79/267/EØF og 90/619/EØF (tredje livsforsikringsdirektiv) (EFT 1992, L 360, s. 1).

⁽²⁾ Rådets andet direktiv 90/619/EØF af 8.11.1990 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte livsforsikringsvirksomhed, om fastsættelse af bestemmelser, der kan lette den faktiske gennemførelse af den fri udveksling af tjenesteydelser, og om ændring af direktiv 79/267/EØF (EFT 1990, L 330, s. 50).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5.11.2002 om livsforsikring (EFT 2002, L 345, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sofiyski gradski sad (Bulgarien) den 24. november 2022 — straffesag

(Sag C-722/22)

(2023/C 45/21)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Sofiyski gradski sad

Præjudicielt spørgsmål

Er det foreneligt med artikel 2 sammenholdt med artikel 1, tredje led, i rammeafgørelse 2005/212⁽¹⁾ at fortolke en national lov således, at en lastbil (sættevognstrækker og anhænger), som af medlemmer af en organiseret kriminel sammenslutning er blevet anvendt til simpel besiddelse og til transport af store mængder punktafgiftspligtige varer (cigaretter) uden afgiftsbanderole, ikke skal konfiskeres som redskab?

⁽¹⁾ Rådets rammeafgørelse 2005/212/RIA af 24.2.2005 om konfiskation af udbytte, redskaber og formuegoder fra strafbart forhold (EUT 2005, L 68, s. 49).